

1904 no 27

som avsluttes i en  
 lute. Denne for-  
 lengelse er utskåret  
 i akseflaten med  
 en enkel kanturling,  
 men er også prydet  
 med en fordyppet midt-  
 linje. Stykket er  
 nå sammensatt  
 av ca 8 brüdstykker.  
 Under og oversider er  
 nok så fliset. Begge  
 siderflaterne er til-  
 flåret - der er altså  
 intet brüdd. Den  
 store fure ved  
 overgangen mellom  
 det ornamenteerte  
 og det glatte parti er  
 temmelig sikkert  
 merke etter efter-  
 roget som har  
 ligget oppå brüttet  
 & hengen (se foto  
 no 11 - 21 juli 1904  
 i Osbergarkivet og en  
 skisse av Eustaf-  
sarv i Osbergarkivet).  
 Stykket er forholds-  
 vis vel bekvart  
 men veden er  
 nok så løs.

Det er brost i alvin  
 i 24 timer og smurt  
 med hvalk og  
 smaltak sammen-  
 luttet og littet.

Detts bestemmelse  
 er uniss og det  
 har intet par-  
 stykke, men det  
 har vel snarest

1904 no 27

vært en vindspil

Om fundforholdene  
kan påføres følgende:

3 Osebergfundet I

o 29 ser et. W. Brügger:

Hvorledes fragmentet  
"no 27 på plancette II  
samt er avbildet her  
fig 10 skal plasseres  
er foreløpig ikke  
sikkert. I midlertid  
ser det av samtlige  
fragmenter ut til  
at der er rester av  
tre hjørnestolper til  
serger og da disse altid  
bare har sådanne  
ved hodegerdet skulde  
der i gravkammeret  
hva fra alt må  
stamme ha vært  
to hele serger. Det  
er en naturlig slutt-  
ning og den støttes  
uvilkaarlig av det  
faktum at der har  
vært to kvinners  
begravet i stiftet.  
Men vanskeligheten  
består deri at der  
i gravkammeret  
utenom de nevnte  
sergestolpefragmenter  
ikke finnes større  
rester av nogen  
serger. Der finnes  
da den mulighet  
at gravvæggene har  
falt dern med sig  
og helt fjernet dem  
fra laugen. Noen  
av de brettet

1904 no 27

som ligger på pl III  
 innbruttet under  
 lag har vistnok  
 delvis høire til serger  
 den overstående frem  
 går det at Bægger  
 antar at nær-  
 værende stykke  
 1904 no 27 har  
 tyent som serge-  
 tile, men dette  
 kan ikke være  
 riktig, da stykket  
 er adskillig smalere  
 og tynnere enn  
 de sergetiler som  
 ellers finnes  
 fra Osbergfurdet.  
 Stykket har da  
 snarere vært en  
 vindskj, men  
 det bærer ikke  
 til de tiler som  
 er beskrevet oven-  
 for.

9. Gustafsons  
 dagbok er det den  
 2. juli 1904 (nr 107)  
 angår følgende  
 om dette stykke.  
 Vedre ender av  
 "det gjennebrutte  
 brett 2 m. fra  
 muren i G.  
 (se mere tilføiet)  
 formentlig mens  
 1904 no 27.

(11.) Fata navn 1.  
 Sterk sidesol  
 lengst utbruttet  
 skåret over fra  
 antagelig ca 1 1/2 m.

1/3 - 1/2 avbländat. Kl 10<sup>3/4</sup>  
 Det gennembrutne  
 brett sprätt överfra  
 i Eustafsons hoved-  
register er det ved  
 1904 no 27 anført.

" Det gennembrutte  
 stykke "Florn. larget"

er nærværende vind-  
 skå finnes en tegning  
 av Eustafson fra  
 utgravningen og  
 desuten en filijants  
 skisse i Osebergarkivet  
 Tegnet er fra Krofftt 1426.

(25) Fragment av  
övre ende av  
en sergette av  
höfs pröjdet med  
ett dyrehode.

Det er nu sammen-  
 sat av tre brunt  
 stykker

Fragmentet er av-  
 brutt i begge lang-  
 sider så at det  
 ytterste av året  
 arrangerer og haledes  
 hodets övre del.

De arrangerene  
 er følgende bevart:  
 Den övre del  
 av det lille stålfor-  
 mede äre som har  
 vært utskåret med  
 dyb bred kanturlinge  
 Den brunt bred og  
 dyb linje samgår  
 övers over hodet  
 Ett avbländat öie

1904 no 27

1904 no 29.

1904 no 68.

Fritst. manntre  
 Osebergsoelen.

## Lengte 29.

sønn sitter over  
 kjaften. Det begrenses  
 bak en dyb bred kon-  
 turline og har en  
 arbeidende pupill  
 i midten sønn  
 likeledes begrenses  
 av en dobbel kon-  
 turline. Kjaftpartiet  
 er meget omhyg-  
 gelig utskåret med  
 store spisse hugg-  
 tenner sønn er  
 utskåret i dypt  
 relieff. Der er hugg-  
 tenner både i  
 over og i under-  
 munnen. Bak  
 huggtennerne er  
 utskåret to rekker  
 kinnstener  
 hver bestående  
 av fire tenner.  
 Disse tannrekker  
 er også lett  
 skåret i overflaten  
 mens mellom-  
 rummet mellom  
 dem er også  
 dypt. Foran kjaften  
 er det i overflaten  
 utskåret to doble  
 kanturlinjer hvis  
 betydning ikke  
 er klar da stykket  
 er avbrutt på  
 dette sted. Efter  
 meddelelse fra  
 fru Sofie Kraft  
 skal dette stykket  
 på oversiden  
 ha hat rogen

Sengstik 29

malte deliriosporer  
samm var malt med  
sart farve.

Bakksiden er glatt.  
Stykkets samlede  
længde (størst nuværende)  
er 435 cm. Dets største  
bredde er 24,5 cm.  
Tykkelsen varierer  
mellem 3 og 4 mm.  
Købt i alvin i 2 timer  
og smurt med linolie  
og matlakke

1904 no 29 fandtes i  
innskriftslaget og er  
innskriftet på  
Gustafsons origi-  
nalplan blad 1 og 2  
og på pl II i Oreberg  
Guldret I (se 29 i  
lavre lag)

1904 no 68 fandtes  
også i innskrifts-  
laget men i under  
lag. Stykkene er  
ikke omtalt i  
Gustafsons dagbog  
og Gustafsons hoved-  
register er anført

følgende:

1904 no 29. Utskåret  
fragm. dyrekode  
med ternur. Hertil  
siden fragm. 68.

1904 no 68: Et frag-  
mentarisk brude  
ar tre (for broderne  
på Sketelias slede  
men mindre.) stk  
ar et fat. Utskåret  
fragment ar tyften

Gengette 29.

til ett hode som  
på vindstiene  
(passer til 29) og nogle  
småstykker. Et  
furnet i innbuds-  
laget."

Et v. nærværende  
sergette foreligger  
en blyantskisse  
i Osebergarkivet.  
Tegnet av fru Kraft  
1926.

1904 no 37

Pultmonter vedvundet i  
Osebergarkivet

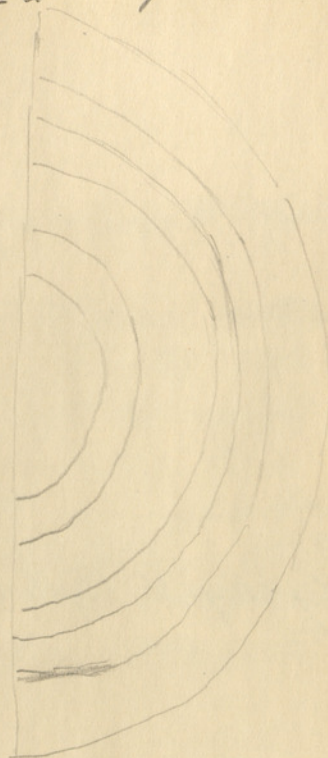


(252) Forskjellige  
småsaker

a) Sylskaff av  
hårdt tre antagelig  
bøk, litt blunnet  
av form skåret  
til an ett tykt emne.  
Grentil pent av-  
rundet, grentil med  
hull for sylen  
som mangler.  
Plattet, med mange  
gode merker efter  
spirven. Lengde  
8,5 cm, tykkelsen  
til er 3-3,5 cm.  
Køst i alun og  
smørt med lin-  
olje og matlakk.  
Stykket holder  
sig nesten godt og  
er nokså hardt og  
fast å ta i.  
Fantes i inn-  
buds laget og inn-  
lagt på glasser  
blad 1-2 som  
er (se Osebergarkivet)

b) Halvparten av ett  
låg eller en tunn  
av furrin (?) fullständig  
 i alla delar svarendel till  
 1904 no 30. av tunn vil ligger  
 till sammans ligger. Cornest  
 med koncentriske  
 cirkler. Diameter  
 ca 11 cm. Lysa verside  
 og mørk underside  
 Fantet i innhånd-  
 gangen og antydde  
 furrin på plukken  
 blad 1-2.  
 Kjøst i alu.

1904 no 37  
 37 b-d May sk II Hylle 5.



c) Tykt trestykke  
sittbart av loka  
brukt av efter  
 en rett lunge i veden  
 brukt til. Ståret ut  
 i form av to  
 hoggtepper midt  
 i stykket, begge  
 ender som angir  
 tennene er knytt  
 til ståret. Cornest med  
 to cirkler. Nå fra  
 kjært ett større  
 stykke antagelig en  
 sergette. Lengde  
 litt over 14 cm, bredde  
 4-5 cm. tykkelse 3,5  
 cm. Kjøst i alu  
 Holder sig godt. Fantet  
 i innhåndgangen.

37c May sk 5 Hylle 3



d) Liten skinnrem  
med smerte i den  
 erremmen ca 24 cm  
 i utstrakt lengde,  
 gannke tykk 0,5 cm.

II, 5



1904 nr 37

på det bredeste gamske flat.

Om denne heter det i Enstafans brøvedregister at den hørte til en brødetårn. Det er nu ikke godt å se til hvilken gård dette nu den har fra hørt. Se e og f nedenfor

Ung skap V Hylle 2

e) Flere stykker av ett eller to tykke brøtter av brøf. Ett større i to deler brukt stykke med avsat nedentil (også ikke fuls. Lengde 8, som de opprinnelige langsider har vært skåret rent til. Avsatsen ett enkelt hull efter en spiker. Længde 8,7 cm. Tykkelse 0,8 cm. Brøtterne har vært ganske rette. Efter al sannsynlighet fragmenter av to langsider til ett skrin.

Ytterligere ligger nu på dette no  
f) Ett lite tykt brøf fragment som av en stang stær brøt som er sådan. Ofværlig

II, 5

bevart til skåret. Væbre  
kunt avlæntt. Lengde  
8,5 cm. Brede 5 cm.  
Tjukkelse 1,1 cm. Kopt  
i alun.

g) Førstjellige Tre styk-  
ker, hvornå blåt  
ett par større med  
arbranner i kanten,  
ett langt flere fragmen-  
ter. En liten frampe  
av jern med bård  
ender

h) Felditepinn av  
hårdt tre 12 cm  
lang, pent skåret  
Rundt tversnitt over  
alt. Lengde 12 cm.  
Kopt i alun.

i) Tre små jernnagler  
en med en liten  
blunkplate under  
hakk. En luttet  
liten jernframpe  
sammenlign 19d.  
— samme dimensjoner.

Det er en mulighet  
for at 1904 no 37e  
og i sammen med  
beredlar de under  
1904 no 19 beskrevne  
små jernbeslag kan  
ha hørt til ett litet  
skrin som av gran  
røverne er blitt tatt  
ut av gravkammeret.

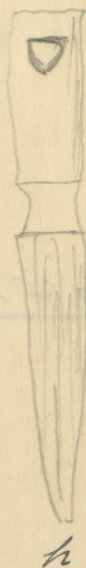
1904 no 37 fantes

1904 no 37

Ung skap V Hylle 2.

Ett par større frag-  
menter ble i 1917  
lagt til side da de  
mulig kunne passe  
til sengestolper etc  
(Wotat av dt. W. B.).  
D) 174-53 jernframpan Goste. Rog

Ung skap IV Hylle 3.



II, 5

h